

Bài 12

HÀNH HƯƠNG VỀ XỨ PHẬT

Quảng Tâm

Cả tháng nay tôi chuẩn bị hành trang, nào vé máy bay, giấy tờ, thuốc men, máy ảnh, giày dép, nào quần áo ấm, mền gối, linh kinh đủ thứ. Đi hành hương mà vẫn cần lắm rườm rà. Nhưng... đời sống tiện nghi văn minh, để thích ứng với khí hậu nơi khác, phải là thế đấy !

Tối qua, chúng tôi đi rước hai chị Diệu Hương và Diệu Chân, từ Oklahoma về nhà mình ngủ. Tờ mờ sáng, chàng tôi, Giác Tấn đã thức dậy sớm, và chúng tôi chuẩn bị ra xe lên đường.

Tôi được chỉ định là Trưởng Toán. Đoàn chúng tôi có 8 người. Chúng tôi tất cả gặp nhau tại phi trường đúng giờ hẹn, không có gì trở ngại, vui vẻ chào từ giã những người thân và bước vào phòng đợi.

Máy bay rời phi trường Houston để đến phi trường Los Angeles. Đến nơi, chúng tôi vội vã đón xe bus để đi qua trạm bay Quốc tế. Tại đây, chúng tôi chạy quanh tìm kiếm phái đoàn của cha già. Loay hoay một hồi, sau cùng cũng gặp. Mọi người vui mừng nhập đoàn với Sư phụ, Thầy Không Như và Sư cô Triệt Như

Phái đoàn đi từ Mỹ tổng số 28 người Trong lúc chờ đợi lên phi cơ, chúng tôi thăm hỏi nhau. Nhiều bạn bè chưa một lần gặp mặt, nhưng trên môi điểm nhẹ nụ cười. Tiếng riu rít mời Thầy: "Thầy ơi ! Ăn bánh nhe !" "Thầy ơi ! Ăn chuối nhe !" "Thầy ơi ! Uống nước nhe !..." Căđan con rộn ràng bên Sư phụ. Vui quá !

Đã đến giờ lên phi cơ...

Máy bay cất cánh rời Los Angeles, bỏ lại hình ảnh gia đình, công việc, xứ Mỹ. Chiếc phi cơ lao vào đám mây trắng của độ cao không gian.

Mơ ước chuyến bay này đã có từ lâu rồi, không ngờ nay đã trở thành sự thật. Cám ơn Giác Tấn. Anh đã ủng hộ tôi trong chuyến đi này. Tôi còn nhớ mười mấy năm về trước, khi đọc cuốn "Hành trình về Phương Đông" của Nguyên Phong, tôi ước ao được đến thăm Xứ Phật một lần trong đời để chiêm bái, để quy ngưỡng, để hồi tưởng lại hình ảnh một vị Phật lịch sử của muôn loài.

Tạ ơn chư Phật ! Giác mơ xưa, nay đã thành sự thật.

Bằng những phương tiện máy bay, xe hơi lớn, xe nhỏ, bộ hành, chuyến hành trình dài 20 ngày của cả đoàn chúng tôi, gồm các Thiên sinh từ các nơi hội tụ về: Đức, Pháp, Canada, Úc, Mỹ, 61 người hành hương.

Chúng tôi đi tham quan Tứ Động Tâm gồm:

- Bồ Đề đạo tràng, nơi Đức Phật thành đạo,
- Vườn Lộc Uyển, nơi Đức Phật Chuyển Pháp Luân,
- Lâm Tì Ni, nơi Phật đàn sanh, và
- Kushinagar nơi Phật nhập Niết Bàn.

Bên cạnh đó là cuộc hành hương chiêm bái những thánh tích trên đoạn đường tu tập khổ hạnh, hành đạo mà Đức Như Lai đi qua. Thầy Thiên chủ đã đưa chúng tôi đến những nơi:

- Thăm rừng núi Khổ Hạnh,
- Miếu và làng Cô Sujàta dâng bánh,
- làng ngài đại Ca Diếp,
- sông Ni Liên Thiên,
- núi Linh Thứu,
- Trúc Lâm Tinh Xá,
- Đại Học Nalandà,
- sông Hằng,
- Thành Xá Vệ,
- Vương quốc Ca Tỳ La Vệ,
- Nền nhà cũ của ngài Jivaka, y sĩ của Đức Phật,
- Hang núi ngài Vô Não...

- Đặc biệt là ngay ngày đầu tại Delhi, Thầy Thiên Chủ đã đưa chúng tôi tham quan Bảo Tàng Viện Quốc gia Ấn Độ. Nơi đây lưu trữ biết bao di tích điêu khắc độc đáo trên đá hoa cương của bao thế kỷ còn lưu lại. Tại đây, thật may mắn cho Thiên sinh chúng tôi đã được Thầy dẫn vào đánh lễ Xá Lợi Phật và tọa thiền trong căn phòng trang nghiêm, âm cúng và thiêng liêng này.

Mọi nơi chốn Thánh địa và Thánh tích, người người lắng đọng tâm, lắng lòng tĩnh lặng nghe cảm thọ dư âm của vi diệu pháp, của từ trường huyền diệu thiêng liêng, của rung động cõi nguồn tâm thức; tận hưởng những giờ phút cao quý, an lạc thanh thoát, cùng những lời tín thành cầu nguyện thâm kín của những đứa con cùng tử lạc loài trở về quê cha đất tổ...

2500 năm về trước, xuyên qua lịch sử, bao Thánh tích, rừng Kinh điển đã ghi chép lại rõ ràng. Một kho tàng Pháp bảo tâm linh quý báu cho nhân loại. Nhưng khốn khổ thay, Quốc gia Ấn Độ, quê hương của Ngài với dân số hơn 1 tỷ người hiện nay và với nền văn minh của thế kỷ 21, một “cường quốc” đã có khả năng thử nghiệm một quả bom nguyên tử, lại để cho dân tộc mình nghèo đói, dân trí còn lạc hậu: sống trong tin ngưỡng mê tín dị đoan, dựa vào thần linh, thần quyền, bình đẳng không có; trái lại phân chia giai cấp vẫn còn duy trì rõ ràng hơn bao giờ hết ! Một tầng lớp dân trí nghèo nàn đã mãi mãi nghèo nàn trong nô lệ !

Chúng tôi đi qua những đồng rác hôi hám, nhìn thấy người, súc vật, bụi bặm rác rến, sống quỵen vào nhau làm một. Những kẻ ăn xin khốn khổ đáng thương mà mọi người từ tâm đều muốn giúp mà vẫn không cách nào giúp được, vì sự cấu xé giành giật trở thành vấn nạn trở ngại cho người hảo tâm. Phải chăng đó là lý do mà 2500 năm về trước, Đức Phật, một đấng Từ bi trí tuệ, đã thị hiện ra đời ở nơi đây để thấp sáng lên một chân lý giác ngộ và giải thoát ? Giờ đây tôi mới cảm nhận sâu xa được sự hy sinh cao cả của Đức Phật, vị Hoàng Tử già từ cung điện, ngại

vàng, vợ đẹp, con yêu, để trở thành một khất sĩ chịu gian nan kham khổ, bước từng bước một đi tìm pháp lành, bình đẳng, an vui, tự tại, vượt qua sinh tử cho chúng sanh. Chân lý ấy thấp sáng hơn 1000 năm để rồi sau đó, vì lòng ích kỷ, thù hận, tàn bạo, giặc Hồi Giáo đang tay hủy diệt. Họ san bằng, giết chết bao ngàn tăng tài của đạo Phật. Đức Phật dạy : "Vô minh là thảm họa của con người." Vì vô minh nên họ không muốn nhìn thấy sự an vui, công bằng, bình đẳng. Cho nên, đến nay nước Ấn Độ với thống kê về tin ngưỡng : 80% đạo Bà La Môn, 10% Hồi giáo, 2% Công giáo, 2% đạo Sikh, 0,8% đạo Phật và còn lại là những đạo khác.

Tôi chỉ biết cúi đầu để nhìn Như Thật, Biết Như Thật: Nhân như vậy, Duyên như vậy, Nghiệp như vậy, Quả như vậy. Không thêm gì nữa hết ! Cầu nguyện cũng không được mà trách cứ người khác cũng chẳng đúng.

Duyên lành đến đất Phật, chúng con trân kính lễ đầu đảnh lễ Đức Bôn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, 10 phương Chư Phật, Chư Bồ Tát nhận tâm thành chúng con quy y Tam Bảo. Trân kính đảnh Lễ Tăng Ni, những vị Thầy, ân sư diu dắt chúng con trên đường tầm đạo; đã tận tụy giảng dạy, chăm sóc, lo lắng, khuyến khích chúng con không ngừng, để thấu đáo lý pháp Phật và lý pháp hành. Thật may mắn cho chúng con thay !

Hôm nay, chúng con mới thật sự theo bước chân Thầy và Tăng đoàn để bắt đầu cuộc hành trình tâm linh trở về nguồn cõi.

Tiếp theo đây, con xin theo lời Thầy dạy, ghi chép những cảm nghĩ, những kinh nghiệm tâm linh và những ước nguyện của một chuyến hành hương qua những Thánh địa khó quên.

Nhờ theo học Pháp Thiền của Thầy Thiên Chủ, vị cha lành đã hướng dẫn đàn con tu tập Thiền định, chúng con đã được chuẩn bị một số vốn nhỏ, làm hành trang để ngồi tọa thiền trong 4 ngày tại Bồ Đề Đạo Tràng.

Từ tờ mờ 4 giờ sáng, chúng con đã tập trung vào Đại Tháp. Lúc ngồi dưới cội Bồ Đề, gần Kim Cang Toà, lúc ngồi trước Đại Tháp, lúc thì trong Đại điện...

Con ngồi Thiền trong tĩnh lặng qua chủ đề Không Nói, thờ 2 thì, vào thâm nhận biết, tinh thức biết, chúng con vào Định một cách mau lẹ. Con nghĩ đây là nhờ từ trường nơi Thánh địa. Nếu nói theo thầy Huyền Diệu thì năng lực nơi đây đầy huyền diệu.

Thường lệ, khi ngồi thiền được gần 1 tiếng đồng hồ thì âm thanh tụng kinh buổi sáng bằng tiếng Pāli được phát ra từ máy phóng thanh, không khí tĩnh mịch của Bồ đề Đạo tràng liền bị phá tan. Lúc bấy giờ tôi áp dụng, nghe chỉ biết nghe để không dính với âm thanh vang rền kia. Sau đó, nhiều tiếng tụng niệm của nhiều đoàn hành hương tuần tự đi ngang qua chỗ ngồi thiền của chúng tôi. Tai tuy nghe tiếng niệm Phật, nhưng tâm không bị âm thanh kia làm xáo trộn. Nghe chỉ biết nghe rất hiệu quả. Rất kỳ diệu !

Khi sắp xả thiền, con ghi nhận là nghe âm thanh niệm Phật hay niệm chú của rất nhiều đoàn hành hương, giống như là Thầy cho chúng con thực tập cách nghe âm thanh bằng tánh nghe. Đó là những đoàn này họ tuần tự đi kinh hành nhiều chung quanh Đại tháp, họ đã áp dụng đủ cách trì niệm khác nhau: đoàn đọc chú bằng tiếng Pali, đoàn đọc tiếng Tây Tạng. Có cả đoàn đọc tiếng Việt do Thầy Như Điển hướng dẫn nữa. Tất cả những đoàn đó đều đi ngang qua chỗ chúng tôi đang yên lặng tọa thiền. khi vào định, tâm hoàn toàn tĩnh lặng, những âm thanh dù loại vẫn không hề tác động vào vùng trên trán. Nên tuy nghe biết mà tâm không dính mắc âm thanh. Nghe chỉ biết nghe, đúng như lời Thầy dạy. Biết rõ ràng đầy đủ mà tâm không dính, không dao động. Chỉ trong tĩnh lặng đó, tâm nhận được âm thanh huyền diệu này như Diệu âm. Con tin là đa số các thiền sinh đều nhận được món quà quý báu này. Vô cùng an lạc, kỳ diệu, tuyệt vời của tánh nghe trong cơ chế tánh giác !

Đến khi xả thiền xong, con lắng đọng suy nghĩ. Nếu như con đi kinh hành, niệm Phật thì có nhận rõ sự tĩnh lặng lắng đọng này rõ ràng không ? Vì với

kinh nghiệm của những đêm thức giấc trong không gian yên tĩnh, con nhận ra âm thanh tiếng động rõ ràng từ mọi nơi chốn, hơn là ban ngày với nhiều tiếng động ồn trong không gian, Cho nên, khi niệm Phật tụng kinh, sự an lạc có, nhưng vì phải phân duyên theo tiếng đọc niệm mà không thể tĩnh lặng nhận ra vi diệu âm, và những từ trường an lạc rõ rệt được. À, ra thế ! Thiên tĩnh lặng có sức an tâm huyền diệu như thế ! Con xin ghi lại cảm nhận này như món quà trân kính dâng lên Thầy với lòng biết ơn sâu đậm. Học mà không hành, như Thầy nói, thì “trớt quớt.” Hành mà không lý thì “tiêu tán thòn.”

MỘT NGÀY ĐẶC BIỆT KHÓ QUÊN

Cũng từ 4 giờ tờ mờ sáng, chúng con đã tập hợp đến Bồ Đề Đạo Tràng. Hôm nay có nghi lễ " Dá kéo gieo duyên." Hôm qua có 5 Thiên sinh dự buổi lễ "Xuống tóc gieo duyên," trong đó có chị Viên Quả là xuống tóc trả lễ. Hôm nay, 9 Thiên sinh chúng con, cảm niệm công đức sâu dày của Đức Bốn Sư Thích Ca, nên phát tâm xin tác bạch cùng Thầy Thiên Chủ và chư vị Tăng Ni chứng minh buổi Lễ.

Vâng lời Thầy, con xin ghi lại lời tác bạch như sau:

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Quảng Tâm trên Sông Hằng

Kính bạch Thầy Thiên Chủ
 Kính bạch chư tôn đức Tăng Ni
 Kính thưa quý vị Thiên sinh
 Con, Quảng Tâm, xin phép đại diện cho 9 anh chị Thiên sinh có mặt hôm nay, xin Thầy Thiên chủ và chư vị Tăng Ni từ bi chứng minh cho chúng con phát nguyện:

Hôm nay duyên lành, chúng con được cùng Thầy và Tăng đoàn đến Thánh Địa Bồ Đề Đạo Tràng, nơi đức Phật đã thành đạo. Chúng con xin phát tâm " Dá kéo gieo duyên " để thể nguyện tri ân Đức Bốn Sư Thích Ca mâu ni Phật và nguyện tu tập theo đúng đường chánh pháp của Đức Như Lai; và nếu chúng con gặp được đầy đủ duyên lành, phước đủ đời này hay đời sau sẽ được sống trọn vẹn tu hành trong tăng đoàn là những sứ giả Như Lai.Với ước nguyện:

- * Đi theo dấu chân Phật
 - * Thắp sáng ngọn đuốc tâm linh, trí tuệ cho mình, cho chúng sanh ra khỏi vô minh lầm lạc.
- Chúng con thành tâm cầu nguyện chư Phật, chư Bồ tát, chư Thiên, Long thần Hộ pháp chứng minh hộ trì cho chúng con viên thành đại nguyện.

Nếu chúng con có được chút công đức nào, nguyện xin hồi hướng đến tất cả pháp giới chúng sanh đồng

thành Phật đạo.
 Nam mô chứng minh sư Bồ Tát Ma Ha Tát.

TỪ TRƯỜNG NÚI LINH THỨU

Thánh địa núi Linh Thứu hùng tráng uy nghi. Mưa rơi lất phất nhẹ hột. Đường lên núi vừa xây xong bậc cấp, rộng rãi sạch sẽ. Tôi thấy lòng nôn nao khi đến chốn này. Vách núi cao, không khí trong lành. Dừng chân tại

Vườn chào đón trên núi Linh Thứu

hang động ngài Ananda, ngài Xá Lợi Phất, những vị đại đệ tử của Phật đã sống và tu tập nơi đây. Trên đỉnh núi Linh Thứu, chúng tôi dừng bước nhìn trọn thung lũng núi rừng, thấy lòng nôn nao khó tả. Nơi đây đức Phật đã giảng thuyết bao bài pháp vi diệu cho hàng ngàn đệ tử và đại chúng. Chúng con theo Thầy và Tăng đoàn đánh lễ chư Phật, chư Bồ Tát và tìm tảng đá phẳng để tọa thiền. Năng lượng và từ trường nơi linh sơn hùng vĩ này kỳ diệu không thể tả. Ngây ngất trong niềm an lạc vô biên này, thật khó mà diễn đạt được. Con muốn ngồi nán lại lâu hơn. Mong lắm thay ! Nhưng... một phái đoàn hành hương vừa đến, trang nghiêm lễ bái và tụng kinh Pháp hoa. Con quỳ xuống đánh lễ và từ từ xuống núi theo phái đoàn. Các bạn con cũng lặng lẽ chia sẻ những kinh nghiệm kỳ diệu không thể tả... Điểm khó quên, từ trường tại nơi đây rất lâu dài.

Nửa đường xuống núi, một bầy vượn đẹp chạy ra hôn nhiên nhìn mọi người như chào đón, nhe răng cười, chẳng chút e ngại. Thầy Thiên chủ chụp liền nhiều bộ ảnh lưu niệm.

MỘT MÁT MÁT LỚN LAO CHO PHẬT GIÁO

Đại học Nālandā, vùng đất thiêng đã bao bọc cho hàng ngàn tu sĩ tu học tại đây. Đây là Đại học Phật giáo đầu tiên của nước Ấn Độ, đào tạo biết bao thánh tăng nổi tiếng, như ngài Thế Thân, Trần Na...v.v... Có cả ngài Huyền Trang ở Trung Quốc đến đây tu học vào giữa thế kỷ thứ 7. Những vị này làm rạng danh Nālandā, thấp sáng ngọn đuốc Như Lai và giáo pháp vi diệu mãi còn tồn tại cho đến ngày nay.

Thế kỷ thứ 10-11, giặc Hồi vì lòng ích kỷ, tàn bạo đã hủy diệt, tàn phá, san bằng Phật giáo không nương tay. Hơn 3 ngàn tăng tài đức đã đổ máu hy sinh cho đạo pháp; kho tàng kinh điển bị đốt cháy ròn rã hơn 3 tháng trường. Thảm kịch lịch sử tại Nālandā ghi đậm nét trên bia tích, trên nền cũ xa xưa. Họ có hủy diệt được không? Hay là chân lý của Đức Bổn Sư vẫn sáng ngời cho đến nay? Và Phật giáo ngày nay không còn là của riêng của Ấn Độ, mà đã lan rộng đến nền văn minh của nhân loại.

Thành kính tưởng niệm những vị Thánh tăng đã tử vì đạo. Một lịch sử đau buồn đậm nét khó quên.

THÁNH ĐỊA PHẬT NHẬP NIẾT BÀN:

Đến chùa Đại Niết Bàn, đi bộ một vòng đến bậc tam cấp lên chùa. Giày dép để lại bên ngoài. Tay cầm xâu hoa vạn thọ, tôi bước vào điện thờ Phật dâng hoa. Nhìn thấy tôn tượng Đức Phật uy nghi, nằm nghiêng, gương mặt ngài an nhiên tự tại, vẻ thanh thoát từ bi. Tôi quỳ xuống đánh lễ. Nước mắt đầu bỗng tuôn tràn không ngăn được! Chẳng biết tại sao? Cảm nghĩ gì? Đầu óc tôi hoàn toàn trống rỗng, không thể diễn tả. Tự nhủ hít vào và thở ra...Tôi ngồi xuống thiền, chập sau móc trong ví khăn giấy lau nước mắt, nhưng ướt hết cả rồi. Còn miếng giấy nhỏ lấy ra lau tiếp, xong mới hay đó là tờ giấy gói mảnh tóc " dá kéo " ở Bồ Đề Đạo tràng. Một duyên lành hy hữu. Con

xin kính cẩn cúng dường lên Đức Như Lai. Nhìn ngài mỉm cười từ bi và hoan hỷ. Mô Phật!

Tôi bước ra bên ngoài đến 2 cây Sala. Biểu tượng của giờ phút cuối ngài nhập Niết Bàn. Thật tuyệt vời khi nhìn trọn cuộc đời ngài. Một vị Phật sanh ra trong đời, thành đạo trong đời, chuyển pháp luân cho đời, và nhập Niết Bàn giữa đời. Sự còn lại của Ngài hiện nay là Xá lợi và Giáo pháp. Với cái nhìn nhất quán, con nhận ra: khi còn tại thế, Ngài vẫn là Người cứu độ tất cả muôn loài chúng sanh bằng Giáo pháp, khi ra đi vĩnh viễn, Giáo pháp của Ngài vẫn là những phương tiện vi diệu cứu độ tất cả chúng sanh.

MỘT TÂM LÒNG VÀNG: KÍNH PHẬT, KÍNH PHÁP TUYỆT VỜI

Vườn Kỳ Đà Cấp Cô Độc là nơi ngài Cấp Cô Độc đã mua từ thái tử Kỳ Đà để thỉnh Phật và Tăng đoàn về thuyết pháp gieo duyên cho đại chúng. Thành kính tri ân những bậc cư sĩ phát đại tâm.

Chúng tôi đến đánh lễ cây Bồ Đề tên Ananda do ngài Mục Kiền Liên đã theo lời đề nghị của ngài A Nan, ông đã đích thân chiết từ cây Bồ Đề tại Đạo tràng, đem trồng tại nơi đây.

Bây giờ ở đây rất đông, nhào lộn, chuyên trên cây.

Tại đây, ngày xưa, Phật thuyết nhiều bài pháp. Thầy Thiên chủ thuyết lại bài kinh Trường Thọ cho Thiên sinh nghe. Chúng tôi vô cùng cảm động về lý nhân quả trong bài kinh này đề ghi nhớ cho sự tu tập. Có ai ngờ nơi vườn to lớn này mà ngài Cấp Cô Độc đã gánh từng gánh vàng, lót đầy trên nền đất vườn này, để mua lại từ thái tử Kỳ Đà với mục đích rước Đức Phật về thuyết giảng pháp cho đại chúng. Cao quý dường nào! Thành tâm cảm niệm tri ân đánh lễ ngài Cấp Cô Độc.

GIÒNG SÔNG LỊCH SỬ

Rạng sáng ra sông Hằng. Chuẩn bị khẩu trang, áo ấm. Đoàn lặng lẽ đi trong bóng mờ rạng đông. Mở đèn Pin tránh những ổ mìn (phân người). Chúng tôi tiến đến giòng sông kỳ diệu...

Hàng năm, tôi nghe nói cả triệu triệu người tin tưởng đã tới chốn này, tắm

gội, uống nước và cầu nguyện. Chiếc ghe chèo chúng tôi chèo nhẹ trôi theo giòng nước lặng lẽ. Không khí trầm buồn quyện vào mùi khói đốt. Tôi nhìn giòng sông. Nhìn những ngôi nhà, ngôi đền bên bờ. Nhìn những người đang tắm cả nam lẫn nữ. Nước đục lờ lờ. Ghe ra xa chút. Nước có vẻ trong hơn. Tôi vốc nước lên nắm tay và ...thả xuống. Làm sao uống? Làm sao tắm? Làm sao cầu nguyện? Mô Phật! Quay qua đón nhận chiếc đèn nhỏ thấp trên đĩa giấy, chung quanh có vài hoa vàng đỏ. Xin cầu chúc mọi sự an lành. Tôi thả đèn xuống sông. Đèn trôi lung linh trong bóng mờ của trời chưa kịp sáng. Thuyền chèo đến chỗ thiêu xác người. Mùi khói xông khét. Niềm tin đúng là lẽ sống của con người! Tôi cũng có niềm tin, nhưng vì không là người Ấn Độ, nên tôi không thể hoà theo niềm tin của họ nơi đây. Thuyền quay trở về. Mọi người chờ đợi ánh mặt trời rực đỏ từ từ nhô lên giữa giòng sông Hằng. Tất cả chuẩn bị chụp hình. Bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp xuất hiện. Không thể chậm trễ.

Đức tin, niềm vui và sự sống... vừa từ từ ló dạng. Giòng sông kỳ diệu...

Tất cả cảm nghĩ trên đây thật khó quên trong chuyến hành hương 20 ngày từ 31-10 đến 19-11-2006. Một món quà vô giá, lợi lạc cho sự tu tập và cho tâm linh.

Chúng con xin tri ân Thầy, Tăng đoàn và các bạn Thiên Sinh.

Tạ ơn những hình ảnh đậm nét này, là những bài học thiết thực thức tỉnh chúng con trong những tháng ngày còn lại...

Đề kỷ niệm chuyến đi, xin ghi lại bài ca:

Quay Về

Huyền diệu vui thay, chúng con đã về đây

Đến Từ Động Tâm Phật pháp hiển bày

Thánh địa uy nghi trang nghiêm thanh tịnh

Tọa Thiền tĩnh lặng giữa làn sương mai

Trụ tháp khắc ghi bao lời vàng ngọc

*Từ trường linh năng tỏa khắp
đó đây*

*Chúng con quy kính thành tâm tưởng
niệm*

*Nguyện được Như Lai thấp sáng muôn
người*

*Nguyện bước chân con theo dấu chân
ngài.*

Quảng Tâm